

břemen, že tudíž ovšem zajistiti musí příslušnou kvotu břemen těch beze srážky z přejímací ceny (pravé), ba ani se nevědělo, jaký návrh finanční prokuratura učiní (ježto návrh její byl dvojsmyslný, bylo uloženo, by učinila návrh určitý), a šlo, jak již shora vytčeno, jen o zdůvodnění nároku církevních ústavů na doplnění jistoty oddělením části statku ztenčené, kdežto v projednávaném případě již první soudce na základě zde se vyskytujícího zvláštního ustanovení dohody o přejímací ceně, že předávající strana (vlastník statku) zůstává i na dále samojediná v patronátních břemen zavázána, rozhodl a právě z toho důvodu návrh finanční prokuratury na zajištění patronátních břemen z přejímací ceny zamítl, oproti čemuž již druhý soud uznal, že se břemena ta mají přikázati z přejímací ceny k rozvrhu předložené, což právě je předmětem stížnosti dovolací, takže se zde o tom rozhodnouti musilo. Doložiti dlužno, že sice finanční prokuratura a vlastník žádají přikázání patronátních břemen beze srážky z přejímací ceny, ačkoli k rozvrhu předložena cena hrubá, že však tato žádost finanční prokuratury nevadí proto, že může žádati jen za přikázání jistoty, otázka však, zda jistota půjde z přejímací ceny, či nikoli, tedy z prostředků vlastnickových, či z prostředků státu, je věcí těchto dvou podmětů a nemůže si předpisovati, odkud práva církevních ústavů z břemen patronátních plynoucí mají býti hrazena. Vlastník neprávem žádá přikázání na účet státu, jak již vyloženo. Když však podle práva přikázání poměrné kvoty za patronátní břemena může jíti jen z přejímací ceny (hrubé, o níž zde jde), má to za následek, že usnesení prvního soudu, jímž cena ta rozvržena byla, musí býti zrušeno a cena ta novému rozvrhu podrobena. Poněvadž tu jsou rozhodny směrnice zdejšího rozhodnutí R I 395/26, shora shrnuté, a ne pokyny dané rozhodnutím rekursního soudu, bylo tak uznati, jak se stalo.

Čís. 6359.

Pozemková reforma.

Není-li dosud známo, jaká obmezení uloží Státní pozemkový úřad v přidělovací listině přidělci ohledně přidělené nemovitosti, nelze bez svolení Státního pozemkového úřadu ku vydobytí peněžité pohledávky proti přidělci povolití exekuci vnucenou správou přidělené nemovitosti ani zabavením držebních a užívacích práv k ní.

(Rozh. ze dne 12. října 1926, R I 921/26.)

Soud první stolice povolil ku vydobytí peněžité pohledávky exekuci vnucenou správou nemovitosti, jež byla dlužnici Státním pozemkovým úřadem přidělena, dosud jí však nebyla knihovně připsána. Rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Prisvědčiti nelze rekursnímu soudu, že tu je na místě aspoň exekuce podle § 331 ex. ř. zabavením držebních a užívacích práv, která předpokládá předem zabavení, povolené a provedené dle předpisu tam daného. Nejdříve však nutno zabývatí se hledisky jeho se stanoviska vnucené správy nemovitosti samé. Povoliti exekuci dle obdoby §u 102 ex. ř., jak stížnost si přeje, ovšem nelze, protože případ, kde nemovitost v knihách zapsána není, jest podstatně jiný, než když v knihách zapsána je, pročez zákon obojí také zvláště upravuje. Zde by mohla býti žádána jen vnucená správa dle § 98 až 101 ex. ř., ale musilo by se předsejítí dle § 101 ex. ř., protože, dokud strana povinná není za vlastníci nemovitosti, na niž exekuce se vede, knihovně zapsána, je vnucená správa na ni dle stavu veřejné knihy neproveditelná. V tom tedy s rekursním soudem souhlasiti nelze, že o exekuci dle § 98 ex. ř. vůbec jíti nemůže, neboť § 101 ex. ř. nařizuje, by dle povahy závady buď exekuce byla zastavena nebo lhůta k odstranění její vymáhající straně určena, i musilo by se tedy teprve uvažovati, co z toho bylo by vzhledem k povaze případu na místě. A ovšem nelze popřítí, že návrh exekucní zní prostě na povolení vnucené správy nemovitosti, než exekuce ta nemůže býti vůbec povolena z důvodů jiných, totiž z důvodu práva veřejného, protože jde, jak sám návrh praví, o nemovitost straně povinné Státním pozemkovým úřadem v řízení přidělovém přidělenou, a na otázku §u 101 ex. ř. to vůbec nedojde, protože jde o závalu, bránící již povolení exekuce, již dbáti náleží již povolujícímu soudu. Dlužno totiž přihlížeti k §u 23 přiděl. zák., jenž ukládá Státnímu pozemkovému úřadu povinnost při přidělu a tudíž v přidělovací listině určití omezení, jimž právo přidělce má býti podrobena, a jichž je třeba, by zabezpečeno bylo, že přidělená půda nebude odcizena účelům, jež přiděl sleduje (t. j. agrárně-reformním) a by omezení ta, hodí-li se k tomu, dal knihovně vyznačiti. Poněvadž se neví, jaká to omezení budou a nelze jim povolením exekuce předbíhati, není možno exekuci na nemovitosti ty povoliti, leda se svolením Státního pozemkového úřadu, jemuž posouditi sluší, nebude-li exekuce odporovati obmýšleným obmezením, jež mohou záležeti také v tom, že bude nabyvatelce zakázáno do určité doby nemovitost nejen zciziti, nýbrž i zatížití, leda že by šlo o dosažení dlouhodobého úvěru dle úvěrového zákona. Z těch důvodů nelze však také dopustiti exekuci zabavením držebních a užívacích práv povinné strany dle § 331 ex. ř., neboť i to jsou práva nabytá přidělem a jde i tu o tutéž závalu a tutéž zásadu. Ostatně by tu účinky mohly býti ještě horší, než při exekuci vnucenou správou, neboť při exekuci dle § 331 ex. ř. jest přípustno i zpeněžení prodejem (§ 332 ex. ř.), ne pouze vnucenou správou (§ 334 ex. ř.).

Čís. 6360.

Pojišťovací smlouva.

Bylo-li podle pojišťovacích podmínek vozidlo pojištěno proti škodě, která byla způsobena ne úmyslně přivoděným úrazem, nevztahuje se po-